

Ο Φώτης Χαραλαμπίδης σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

Τι έκανε τη λευκή επιταγή το 2004;

Να φύγει! Αν το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ είναι ο Γιώργος Παπανδρέου, να πάρει άλλη μια γενναία απόφαση και να φύγει. Να μείνει σπίτι του, να κάνει κάτι που θα γεμίσει τη ζωή του και θα διώξει από πάνω του όλο αυτό το βάρος που έχει συσσωρευτεί στους πλάτες του. Αλλά το πρόβλημα το ΠΑΣΟΚ είναι (μόνο) ο Γιώργος; Εγώ πιστεύω όχι. Ο Γιώργος ανέλαβε μια κατάσταση. Έχει τεράστιες ευθύνες που δεν την άλλαξε, που συμβιβάστηκε. Που άφησε χώρο να δράσουν οι κόλακες, οι γλείφτες και οι άσχετοι. Και οι πονηροί ενδεχομένως. Πήρε λευκή επιταγή το 2004 και αντί να κάνει πράξει το "Γιώργο άλλαξε τα όλα", συμβιβάστηκε με ό,τι πιο άχρηστο είχε στους κόλπους του το ΠΑΣΟΚ. Έκανε έμπιστους ανθρώπους που δεν διαθέτουν ούτε τον κοινό νου και τους άφησε να διαχειρίζονται τις τύχες του κράτους. Κλείστηκε στο καβούκι του και άκουγε μόνο όσα του μετέφεραν αυτοί. Περιορίστηκε στο "πάμε καλά, κύριε Πρόεδρε" και δεν κατάλαβε ότι γύρω του ο κόσμος καταστρεφόταν. Και ιδού το αποτέλεσμα: έφυγε υβριζόμενος και καταδιωκόμενος.

Στις εκλογές θα τα έχει χάσει όλα!

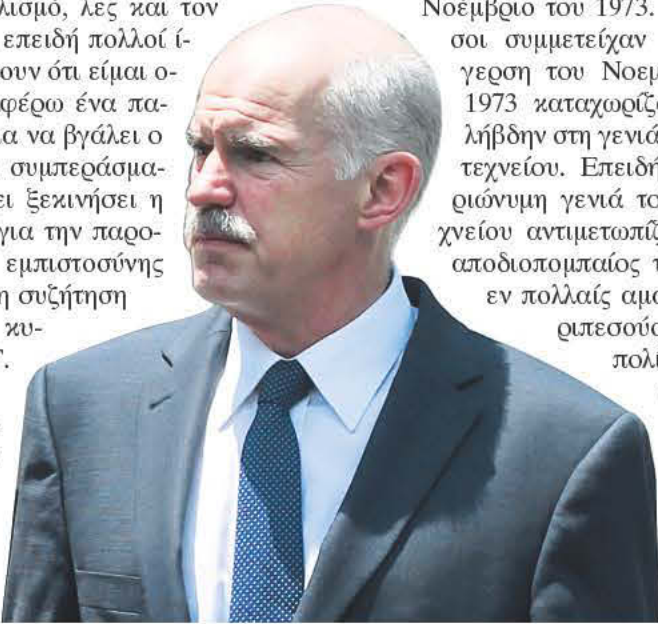
Θα φύγει και από το ΠΑΣΟΚ; Ξαναγαυρνάμε στην αρχή. Γνώμη μου είναι ότι πρέπει να φύγει. Να ανοίξει το δρόμο για μια άλλη προοπτική του κόμματος. Δεν ωφελεί να επιμένει. Ούτε να παραμένει. Στις επόμενες εκλογές θα ηττηθεί. Δεν μπορεί να αγνοεί αυτή την εκτίμηση. Άσχετα από το τι του λένε οι αποδεδειγμένα άχρηστοι έμπιστοι, η αλήθεια είναι μία: αν φύγει τώρα, θα διασώσει κάτι για το μέλλον. Αν φύγει σε τρεις μήνες, με τις εκλογές, θα τα έχει χάσει όλα. Φεύγει τώρα, καθίσταται "εθνικό κεφάλαιο"! Φεύγει τότε, εξαφανίζεται. Δεν υπάρχουν πολλές επιλογές.

Μία είναι. Αυτή του "εθνικού κεφαλαίου". Εδώ οι δεξιοί, μέσα σε δύο χρόνια, έκαναν "εθνικό κεφάλαιο" τον Κώστα Καραμανλή, ο οποίος οδήγησε την Ελλάδα στο χείλος της καταστροφής στα πεντέμισι χρόνια που κυβέρ-

νησε. Πώς θα γίνει ο Γιώργος, που στο κάτω-κάτω έκανε έναν ανιδιοτελή, τίτανιο αγώνα για να αποτρέψει την καταστροφή; Ας φύγει τώρα και το 2020 τον βλέπω Πρόεδρο της Δημοκρατίας! (τι είπα ο άνθρωπος πάλι...).

Αρκούν 120 ψήφοι!

Είμαι σκληρός με τα στελέχη γύρω από τον Γιώργο Παπανδρέου, αλλά δεν μπορώ. Δεν μπορώ άλλο να τους βλέπω να τον σέρνουν προς τον απόλυτο εξευτελισμό, λες και τον μισούν. Και επειδή πολλοί ίσως θεωρήσουν ότι είμαι οξυς, θα αναφέρω ένα παράδειγμα, για να βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του. Έχει ξεκινήσει η διαδικασία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης και η μεγάλη συζήτηση είναι αν η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου θα υπερψηφιστεί. Ο ίδιος έχει αγωνία μεγάλη. Αλλά ποιός είναι εκεί

να τον εμπνέει; Ο (απαραίτητος, όπως πάντα) Νίκος Αθανασάκης -γνωστός ως αρκούδος- που ανακαλύπτει διαβάζοντας τον Κανονισμό της Ελληνικής Βουλής ότι δεν υπάρχει πρόβλημα αν αποχωρήσει η Νέα Δημοκρατία. Η κυβέρνηση θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης επί των παρόντων, άρα μπορεί να κυβερνάει με... 120 ψήφους!!!

Ο Νίκος Αθανασάκης εξακολουθεί να είναι σύμβουλος του Γιώργου Παπανδρέου...

"Η Ελλάδα είναι χώρα ευρωπαϊκή;"

Η ελληνική πολιτική επικαιρότητα έχει δύο όψεις. Εξίσου παραπλανητικές. Από τη μια, βλέπεις τον Λουκά Παπαδήμο ως πρωθυπουργό στο βήμα της Ελληνικής Βουλής και τιμπιέσαι. Από την άλλη, έχεις την αίσθηση πως τίποτε δεν άλλαξε. Δεν είναι μόνον ο κορομός των υπουργών που είναι ο ίδιος. Ούτε η πολιτική της κυβέρνησης

που παραμένει η ίδια. Είναι και η αρνητική ατμόσφαιρα για την Ελλάδα στην Ευρώπη. Εκεί υπάρχει αίσθηση ότι, ανεπισιθήτως, όλα έγιναν ένα κλικ χειρότερα.

Πριν από μερικές ημέρες, το πρωτοσέλιδο της παρισινής εφημερίδας "Le Monde" αναρωτιόταν: "Είναι η Ελλάδα χώρα ευρωπαϊκή;"

Μια γενιά και λίγη ιστορία

Επειδή η χούντα δεν έπεσε τον Νοέμβριο του 1973. Επειδή ό-σοι συμμετείχαν στην εξέγερση του Νοεμβρίου του 1973 καταχωρίζονται συλλήβδην στη γενιά του Πολυτεχνείου. Επειδή δε η περιώνυμη γενιά του Πολυτεχνείου αντιμετωπίζεται ως ο αποδιοπομπαίος τράγος της εν πολλοίς αμαρτίας περιπεσούσης μεταπολίτευσης, είναι να αναρωπιέται κανείς τι ακριβώς γιορτάζει κάθε χρόνο

στην επέτειο. Η αλήθεια είναι ότι τα γεγονότα του Πολυτεχνείου επηρέασαν τα 40 χρόνια που μεσολάβησαν από τότε ως σήμερα καταλυτικά. Και αν το ιστορικό τους βάρος δεν συγκρίνεται με τα όσα συνέβησαν στην Κύπρο το καλοκαίρι του 1974 ή με την ένταξη της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) το 1979, διαμόρφωσαν το ψυχολογικό κλίμα της μεταπολίτευσης γύρω από την διχοτομία που επηρέασε την πολιτική και κοινωνική ζωή της Ελλάδος περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Το Πολυτεχνείο, ως κορυφαία στιγμή μιας μάλλον διακριτικής και αθόρυβης αντίστασης κατά της χούντας, ήταν η λυδία λίθος της διχοτομίας, ανάμεσα στην Αριστερά και τη Δεξιά, ανάμεσα στην "πρόοδο" και την "αντίδραση".

Να σκεφθεί με νηφαλιότητα

Όλοι αυτοί που είναι γύρω από τον Γιώργο Παπανδρέου και υποτίθεται ότι

μερμινούν πριν απ' αυτόν γι' αυτόν και πάντα φυσικά για το καλό του (εμένα μου λες...), ας αποδείξουν ότι πράγματι τον αγαπούν και τον σκέφτονται: ας μείνουν μακριά του αυτές τις ημέρες. Ας τον αφήσουν με νηφαλιότητα να σκεφθεί τι θέλει από τη ζωή του, πώς σκέφτεται τον ρόλο του στην πολιτική, αν θέλει να μείνει στην πολιτική πιά -γιατί απ' όσα ξέρω και ακούω, ο άνθρωπος είναι βαθιά απογοητευμένος. Έχει καταρρακωθεί σε προσωπικό επίπεδο και όλοι αυτοί οι τάχα μου φίλοι και υποστηρικτές του, το μόνο που κάνουν είναι να τον πιέζουν να κάνει κάτι το οποίο σαφώς και δεν θέλει πια. Ας τον αφήσουν λοιπόν να σκεφθεί μόνος του τι θέλει. Και κατόπιν ας ανακοινώσει τις αποφάσεις του, να ξέρουν και οι υπόλοιποι πώς θα πορευτούν. Όχι να πετάγονται διάφοροι "συνεργάτες", "στελέχη", "περιβάλλον" και δεν ξέρω τι άλλο και να εκφράζουν απλώς τις δικές τους αγωνίες για το τι θα κάνουν σ' αυτή τη ζωή, αν σταματήσουν να είναι κολαούζοι και τσανακογλείφτες...

Η μόνη επιλογή

Ο προϋπολογισμός του 2012 είναι ένα πολύ δύσκολο στοίχημα. Η Ελλάδα έχει δεσμευτεί στους δανειστές της ότι από το νέο χρόνο θα βγάλει τα έξοδά της -με την εξαίρεση του χρέους, το οποίο αναλαμβάνει η Τρόικα. Για μία χώρα σε βαθιά ύφεση, ο αγώνας για πρωτογενή πλεονάσματα θα είναι τίτανιος. Και είναι θετικό που, έστω και τώρα, η Ελλάδα αρχίζει αυτή τη μάχη με μία κυβέρνηση ευρύτερης στήριξης. Στο πλαίσιο αυτό, θα είναι ολέθριο αν τα κόμματα αντιμετωπίσουν τη σύντομη διάρκεια ζωής της κυβέρνησης Λουκά Παπαδήμου, ως ευκαιρία για πρόωγη έναρξη της προεκλογικής περιόδου. Η ειλικρινής στήριξη είναι η μόνη επιλογή. Διαφορετικά, η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές, θα έχει να διαχειριστεί την καταστροφή.

Προκλητικές σπατάλες

Μόνο η αλλαγή του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των Ελλήνων βουλευτών θα μπορούσε να εξοικονομήσει πολλές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Οι βουλευτές προσπατούν τα φορολογικά τους προνόμια σε συνθήκες φορολογικής ισοπέδωσης των εργαζομένων και των οικογενειών τους. Δεν φορολογείται το σύνολο του εισοδήματός τους, δεν φορολογούνται τα επιδόματα για την αυτονόητη συμμετοχή τους στις κοινοβουλευτικές επιτροπές, δεν φορολογείται η δωρεάν χρήση πολυτελών αυτοκινήτου. Παραμένουν μία αφορολόγητη κάστα σε συνθήκες υπερφορολόγησης του λαού και των επιχειρήσεων.

Το εκπληκτικό είναι ότι οι βουλευ-

τές διατηρούν τα εισοδηματικά, φορολογικά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά προνόμια, τα οποία είχαν ψηφίσει, επικαλούμενοι το ασυμβίβαστο μεταξύ βουλευτικής ιδιότητας και άσκησης επαγγέλματος, το οποίο στη συνέχεια κατάργησαν. Έχουν τα προνόμια του ασυμβίβαστου, χωρίς να υπάρχει το ασυμβίβαστο και μάλιστα σε συνθήκες φοβερής οικονομικής και κοινωνικής κρίσης.

Με ευθύνη των βουλευτών συντηρείται και ένα πολυτελές σύστημα παρατραχάμενων, που συμπεριλαμβάνει έναν εντελώς άχρηστο τηλεοπτικό σταθμό, έναν τεράστιο αριθμό υπαλλήλων -κατά κανόνα φίλων και συγγενών τους- με εντυπωσιακές αποδοχές

και 16 μισθούς το χρόνο και έναν μικρό στρατό αστυνομικών που φρουρούν τη Βουλή, παίρνοντας ειδικά επιδόματα που σχεδόν διπλασιάζουν τις αποδοχές τους.

Η Ελληνική Βουλή έχει μετατραπεί διαχρονικά σε "πλυντήριο" διαχειριστικών σκανδάλων, με τεράστιο κόστος για το Ελληνικό Δημόσιο και

τους φορολογούμενους πολίτες και σε νομοθετικό παραγωγό αστρονομικών ελλειμμάτων, που οδήγησαν στην υπερχρέωση και την ουσιαστική πώληση της Ελλάδος. Από τη στιγμή που οι βουλευτές αποδεικνύονται αμετανόητοι, περιορίζονται οι πιθανότητες για μια στοιχειωδώς αποτελεσματική διαχείριση της κρίσης.